

FOKUS larmar

Pia Hellertz
Fil.dr., socionom,
28 oktober 2015

Tidskriften FOKUS för veckan 23-29 oktober 2015 är ett klimatnummer. Framsidesrubriken, *38 dagar kvar*, syftar på klimatmötet i Paris som startar den 30 november och pågår till den 11 december. På sista sidan säger den förre TV-meteorologen *Pär Holmgren* som sadlat om till specialist på Länsförsäkringar att ”Shit, det var värre än jag trott” och avslutar med att säga: ”Tyvärr finns det ingen internationell klimatpolis som kan straffa klimatbovar.” Och då menar han *inte* dem som förstör miljön med kemikalier, plast, föroreningar, det extrema utnyttjandet av naturresurser m.m. Han menar den som ”inte håller vad de lovar” när det gäller klimatmålen och avtalet i Paris. Han menar också att ”klimatskeptikerna” ”fallit ifrån av naturliga skäl”. Menar han att de dött av ålderdom och sjukdom? Många som vågar och dessutom har tid att ägna sig åt kritiken av de larmande rapporterna är pensionärer. De behöver inte längre vara rädda för att mista forskningsanslag eller status. Även om många tyvärr är tysta för att slippa dra på sig de hotfulla attacker som alarmisterna kan genomföra, vilket vi sett flera exempel på, bland annat mot solforskaren *Willie Soon*, atmosfärfysikern professor *Richard Lindzen* och många flera. Så jag förstår verkligen att man väljer att vara tyst, men jag vill citera *Martin Luther King*:

Den största tragedin är inte de onda människornas brutalitet utan de goda människornas tystnad.

Per Holmgren menar också att journalisterna är betydligt mer pålästa och därför ”släpper inte in de värsta galenpannorna i debatten”, så därför har kritiken minskat. Kanske är det snarare så att de är mer indoktrinerade av den politiska klimatpropaganda som sprids som en löpeld i alla massmedia idag? Holmgren menar också att ”de få klimatskeptiker som finns kvar drivs av ett extremt ideologiskt politiskt engagemang och är ofta kritiska till det politiska

etablissemang i stort”. Vissa får komma med vilka ihåliga och galna påståenden som helst om uttalandet passar det aktuella politiska agendan! För att det är en *politisk* agenda och inte en *vetenskapligt*, det framstår mycket tydligt i debatten om man granskar den mer ingående och kritiskt – vilket jag tagit mig tid att göra nu när jag är pensionär efter 25 år som forskare och universitetslektor vid Örebro universitet.

Jag förstår inte varför man envisas med att använda begreppet ”klimatskeptiker”. Ingen är väl skeptisk till klimatet? Klimatet är som det är, det går inte att vara skeptisk till det. Och det går inte att göra något åt det, även om det finns en del galna experiment på gång, exempelvis *geoengineering*, en metod som enligt flera forskare snarare ökar miljöproblemen.

Johan Anderberg har myntat ett nytt begrepp för oss som är kritiska till uppvärmningsteorin; vi kallas ”motvallstänkare”. Begreppet ”klimatförnekare” finns inte med i tidningen. Någon har tack och lov sansat sig.

Lite om innehållet

Tidskriften innehåller diverse artiklar som är mer eller mindre alarmistiska, men det är ingen artikel som är kritisk till teorin om den globala uppvärmningen. Det klokaste är när de berättar om bönder och skogsägare som konstaterar att grödorna blivit större och skogarna växer bättre. *Göran Örlander*, skogsskötselchef, konstaterade i en artikel i *Dagens Industri* som refereras: ”Ett ökat upptag av koldioxid i skogen är kanske den viktigaste åtgärden som står till buds när växthuseffekten ska motverkas”.

I en artikel, *Svettfaktorn*, menar *Johan Anderberg* att Parismötet fått oväntad draghjälp från torkan i Kalifornien – till skillnad från Köpenhamns-mötet som låg på vintern, ”i märgisande skandinavisk kyla”. Och han berättar om när senator *Tim Wirth* förberedde utfrågningen i energiutskottet den 23 juni 1988. Han och hans medhjälpare gick dit dagen innan och öppnade alla fönster så att luftkonditioneringen slogs ut. De skeptiska politikerna skulle få uppleva ”hur global uppvärmning verkligen känns”. Så när *Nasas* klimatforskare *James Hansen* berättade att det var uppvärmning på gång så hade han ”svett i pannan”.

Tidningen har också en ”snabbguide till Parismötet”. Ett begrepp jag undrat över och som ofta används är COP. Det betyder tydligen *Conference of the Parties*. Och jag undrar varför det liknar CO₂, koldioxid? Är det medvetet? Jag tänker på begreppet *guilt by association*, ett argumentationsknep som användes just i samband med det vanligt använda begreppet ”klimatförnekare”. Det innebar att man skulle jämställa oss som är kritiska till teorin om den globala uppvärmningen med dem som var kritiska till förintelsen under andra världskriget. Ändamålet verkar helga medlen!

Begreppsförvirring

Genom hela tidningen blandas koldioxidutsläppens farlighet med nersmutsning, miljöförstöring, kemikaliehantering, skogsexploatering m.m. Jag iakttar att det skapats ett nytt språk. På de 26 sidor i tidningen som tar upp artiklar och inlägg om klimatfrågan finns följande 25 nyord:

klimatansvar, klimatpåverkan, klimatpolitiken, klimattullar, klimatarbetet, klimatåtgärder, klimatmål, klimatavtal, klimatfrågan, climateffektiv, klimatnytta, klimatförändringar, klimativänlig, klimatdebatten, klimathotet, klimatskeptiker, klimatprognoser, klimatproblem, klimatnyhet, klimatkatastrof, klimatfinansiering, klimatpanik, klimatångest, ja till och med klimat-kbt, d.v.s. kognitiv beteendeterapi för människor med klimatångest. De skriver inte klimatflyktingar, men viss text andas det. Dessutom finns Cli-Fi, vilket är Climate Fiction inom litteraturen, en ny genre.

På skoj räknade jag också de ord där *miljö*- stod framför: miljögifter, miljöpåverkan, miljöpolitik, miljöuppdrag och miljökatastrof, d.v.s. *fem* ord. Om artikelförfattarna genomgående hade skrivit *miljö*- framför alla de ord där de nu använde *klimat*- så skulle jag ha kunnat vara överens om mycket. Nu blev det bara enormt pinsamt.

En annan förvirring handlar om *utsläppen*. Ibland talar man om växthusgasutsläpp, ibland om koldioxidutsläpp, ibland bara om utsläpp, utan att definiera vad som ingår i de olika utsläppen och vilka risker dessa i så fall innebär.

Ett par andra nya begrepp jag hittar i tidskriften är ”ekopoesi” och att leva det ”postfossila livet”.

Falska fakta

Naturligtvis finns det mängder med falska fakta i tidningen. Ett exempel är påståendet att ”den stigande havsnivån hotar jordbruksmarker”, trots bland andra professor *Nils-Axel Mörnars* forskning. Genomgående påstår man att temperaturen stiger! ”Sedan 1970-talet har temperaturen ökat allt snabbare” är en text till en graf vars källa är Met Office, som verkar vara en sida för väderprognoser. Ingenstans hittar jag något om att det *inte* blivit varmare på 18 år, något som till och med FN:s klimatpanel IPCC håller med om.

En artikelförfattare, *Josefin Olevik*, berättar i artikeln *Andas innan apokalypsen* (sic!) om hur *Michael Mann*, han med ”hockeyklubban”, brukar visa filmen *The Day after Tomorrow* ”som en kul grej, som ett sätt att visa hur forskning lätt kan förvrängas till något skrattretande och överdrivet”, skriver hon. Beträffande hockeyklubban skriver hon ”en graf som obarmhärtigt visade exakt hur den globala uppvärmningen ser ut över tid”. Hon har inte läst på! Hockeyklubban bygger just på förvrängd forskning.

Under rubriken *Värstingen vill bli rumsren – Så tar Kina ledningen i det globala omställningsarbetet* beskriver *Jojje Olsson* situationen i Kina. Problemet är att han verkar blanda ihop de föroreningar som sprids ut i Kina på grund av dålig rening av industriutsläpp med koldioxidutsläpp. Åtminstone framgår det av den faktaruta som biläggs artikeln: ”Koldioxidutsläpp står för över 80 procent av de globala växthusgaserna” och ger därmed bilden av att föroreningarna i Kina är koldioxid. Men det Kina sprider ut är sot och andra giftiga partiklar från industriernas skorstenar, där västvärlden kommit långt med filter och olika reningsanordningar. Det är alltså *inte* koldioxid utan partikel-föroreningar, bland annat svaveldioxid och kvävedioxid. Koldioxid är inte gift, den är osynlig och luktfri. Bestämningen av CO₂ som en förorening är *politisk*, inte *vetenskaplig*. Enligt en annan artikel av *Jojje Olsson* på nätet beror problemen i Kina i huvudsak på korruption.¹ Artikelförfattaren menar att en del av förklaringen till att Kina nu är mer öppen är att ”kineserna själva börjat lida ordentligt av sina egna *luftföroreningar*” (min kursivering). I nästa mening blandar han åter samman ”klimatförändringar” med ”luftföroreningar”.

Massmedias källor

Jag kan bara konstatera att FOKUS förstärker larmen och stimulerar inte läsaren till kritisk granskning eller ifrågasättande av de påståenden som förmedlas av alarmisterna. Den förstärker bara förvirringen bland annat genom begreppsförvirringen och genom att blanda samman olika väderfenomen och miljöproblem med idéerna om klimatproblem och klimathot.²

Naturligtvis citeras miljöprofessorn *Johan Rockström* på ett par ställen i tidningen. Ett av citaten är: ”*När många tycks tro att jorden har en förkylning, handlar det egentligen om cancer.*” I sitt sommarprogram i år sa han att alla korallrev och Amazonas regnskogar kommer att kollapsa och att Grönland och delar av Antarktis kommer att smälta och höja havsnivån med upp till 1 meter. (Enligt SRs hemsida sa han 14 meter, men de måste väl ha skrivit fel?³) Enligt professor *Nils-Axel Mörner* stiger den globala genomsnittliga havsnivån som mest mellan 5 och 8 cm per århundrade. Förmodligen stiger havsnivån inte alls, enligt professor *Mörner*.⁴ Han har också forskat på koraller och menar att korallerna inte är hotade. De har överlevt värre klimat i många miljoner år och kommer att fortsätta leva.

¹ Se exempelvis *Jojje Olsson* (2015) *150 miljoner visningar på två dagar för film om Kinas föroreningar*, <http://inbeijing.se/bulletin/2015/03/03/150-miljoner-visningar-pa-tva-dagar-for-film-om-kinas-foro-reningar/>

² Klimatnumret finns presenterat på <http://www.fokus.se/issues/2015-43/>

³ *Johan Rockström* - <http://sverigesradio.se/sida/avsnitt/571827?programid=2071>

⁴ *There is no Alarming Sea Level Rise!* 21st Century Science & Technology, Winter 2010/2011.

Och jag kan inte låta bli att få associationer till cancerbehandling, där skolmedicinens metoder är strålning och cellgifter ("geoengineering" på individnivå?), medan komplementärmedicinens metoder är att tillföra näring och vitaminer m.m. för att stärka kroppens egen förmåga att ta itu med sjukdomar.

Jag har så svårt att förstå hur Rockström har kunnat bli den tongivande "klimatexperten" i Sverige, som ständigt anlitas av SR, SVT och övriga massmedia när klimatfrågan kommer upp – vilken den gör ofta nu inför Parismötet. Han är utbildad *agronom*, d.v.s. han har studerat lantbruksvetenskap och lär ha speciellt intresse för naturresurshushållning. Han har vad jag förstår aldrig sysslat med klimatforskning, även om området är väldigt brett och rymmer många akademiska discipliner som exempelvis *oceanografi*, *meteorologi*, *klimatologi*, *geografi*, *geologi*, *biologi*, *astronomi*, *statistik*, *matematik*, *numerisk analys*, *datorteknik*, *fysik*, *biokemi*, *kemisk reaktionskinetik*, *kemi* m.m. Med Rockströms expertområde kan vi nu också räkna lantbruksvetenskap till klimatforskningen.

Men Sverige har så många andra intressanta experter inom miljö- och klimatforskningen som bedrivit egen forskning och några av dem betraktas internationellt som framstående klimatforskare. Vi har exempelvis *Nils-Axel Mörner*, professor i geologi och havsforskare, *Gösta Pettersson*, professor i biokemi, som skrivit boken *Falskt alarm* om klimatfrågan, professor *Gösta Walin*, klimat- och havsforskare, *Wibjörn Karlén*, professor em. naturgeografi, ledamot Kungliga Vetenskapsakademien, som har engagerat sig i klimatdebatten, *Carl-Gustaf Ribbing* är professor i fasta tillståndets fysik och sedan 2006 engagerad i klimatkussionen, *Peter Stilbs* är professor i fysikalisk kemi och har sedan 2003 engagerat sig i debatten kring mänsklig klimatpåverkan med kritiska synpunkter på grunden för de scenarios som FN-organet IPCC hävdar som troliga, för att nämna några. Och då har jag inte räknat upp *docenter*, som exempelvis klimatanalytikern *Fred Goldberg*, och docenten i organisk kemi *Göran Ahlgren* med flera eller andra experter inom olika områden, som kan hänföras till miljö- och klimatfrågan, som exempelvis *Tege Tornvall* och *Sture Åström* som under många år ägnat sig åt att granska och debattera klimatforskningen utifrån olika perspektiv. Det finns många, många fler som är avsevärt mer kunniga än Johan Rockström. Men dem får vi sällan eller aldrig höra i massmedia. Blir de någonsin inbjudna?

Det vore hedervärt av FOKUS att inför nästa nummer bjuda in dessa forskare för att presentera sina forskningsresultat och perspektiv på klimat- och miljöfrågorna.